

JEDEN Z NÁS ...

ROZHOVOR S MICHALEM KRENŽELOKEM, RODÁKEM Z PÍSEČNÉ, KTERÝ PŘIJME KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ

Od raného dětství jste měl velmi blízko k Pánu Bohu. Komu za to vděčíte?

A to říkal kdo?! (smích) Tady je potřeba rozdělit víru „dětskou“ a víru, která „se rozhodla“, protože každá z nich byla doprovázena jinými lidmi a jinými situacemi. Možná bych otázku položil jinak a vlastně tak odpověděl: Od raného dětství měl Pán Bůh ke mně velmi blízko.

Kdo Vás na této duchovní cestě nejvíc formoval?

To je docela těžká otázka, existují totiž vlivy a vzory pozitivní, ale i negativní a dalo by se tedy hovořit o obou dvou skupinách, a navíc ještě je mnoho lidí, o kterých by člověk ani neřekl, že ho dostali tam, kde je dnes. Alespoň zhruba... Rozhodně svůj velký podíl nese rodina, pak jsou to sestry alžbětky, kterým vděčím za opravdu mnoho a mnoho, a pak můžu jmenovat jednoho člověka konkrétně, protože už nežije a nebude si moci přivlastňovat zásluhy - P. Evžen Kalisch.

Kdy jste pocítil první vnuknutí nebo touhu po odevzdání se Bohu? Dá se mluvit o vnitřním hlasu?

V útlém dětství, nepamatuji si už přesně rok, ale ty okamžiky ano. Nicméně o hlasu se rozhodně nedá mluvit, to by bylo příliš slabé. Vnitřní hlas mi může říci, že už je potřeba vstávat a neležet v posteli, nebo že už si ten další knedlík přidávat nemám. V otázce povolání můžeme hovořit o bytostném naléhání, velice důležité je zde slovíčko „muset“. Přečtěte si citát, který jsem si dal na pozvánku ke svěcení...

Co nakonec rozhodlo o tom, že jste vstoupil do semináře?

Nic konkrétního... Třebaže po různých peripetiích se to stejně vrátilo k onomu prvnímu „musíš“ a jednoduše to vyústilo v podání přihlášky do semináře.

Pocházíte z Písečné, malé obce, taková novina se hned rozkřikne. Jaká byla reakce okolí?

Nikdy jsem se nesetkal s nějakou negativní reakcí, ba naopak.

Jak vypadala formace ke kněžství?

To by bylo na dlouho už jen tím, že slovo „formace“ nemám rád – forma vytváří stejné produkty, osekává a nedává růst. Nicméně alespoň v několika bodech. Příprava ke kněžství probíhá, nebo by alespoň měla, na třech úrovních – lidské, duchovní, intelektuální a pastorační, tzn. jak to získané předávat konkrétně dál. Formace, kterou asi máte na mysli Vy, trvá většinou šest let a probíhá buďto v Praze, Olomouci nebo v Římě, nicméně otázka dorůstání ke kněžství je úkolem na celý život. Poznámka na okraj: Také o. Alfréd Volný, jablunkovský farář, byl několik let součástí této přípravy v olomouckém semináři.

Co Vám dalo studium v Římě?

To je poslední otázka? Odpovědět na ni se pár větami nedá a mohla by zabrat celičkový rozhovor... (smích) Už asi tušíte, že zkušenost Říma mi dala nepřeborně moc. V hlavních rysech...

Řím je místo, kde potkáte lidi z celého světa, tzn.: i jejich kultury, tradice, životní nastavení a pohled na realitu světa, a to vás nutně ovlivňuje a dává určitý odstup a možnost jiného pohledu na vlastní rybníček. Řím je zároveň i hlavní město katolické církve, takže člověk se mohl tak trochu podívat do kuchyně a zjistit co a jak. Řím je úžasný, to se těžko popisuje – musí se to doslova zažít.

Pochyboval jste někdy o tom, jestli jste se rozhodl správně?

Ano i ne. Každý máme srdce i rozum, a hold někdy je to tak, že jeden proti druhému vede boj nebo se ho snaží přehlušit. Když je mezi nimi harmonie, tak je to pak dobré...

Měl jste někdy přítelkyni? Jak vzpomínáte na školní lásky?

(smích) Přejdeme ke konkrétním otázkám...

Co nejraději děláte ve svém volném čase?

Studuji, čtu, maluji nebo se věnuji hudbě – klavír a varhany.

Pastorační služba zahrnuje mnoho činností, na kterou se těšíte a z čeho máte obavy?

Nevím, já nejsem asi typický pastorační typ... určitě není nic konkrétního, na co bych se těšil. Obavy bych měl asi z ekonomické a technické oblasti, ale to je záležitost hlavně faráře, takže na to mám ještě dostatek času, a také se dá spoustu věcí delegovat na schopné spolupracovníky.

Chodíte rád ke zpovědi?

Když to tak počítám, tak ke svátosti smíření chodím už víc jak 15 let a v posledních letech zhruba tak co dva týdny, takže snad je to dostačující odpověď na tuto otázku – je to úžasný nástroj k růstu.

Kdybyste si mohl vybrat, čím byste se chtěl ve farnosti zabývat?

Pokud bych si mohl případně něco vybrat, tak je to rozhodně oblast vzdělávání nebo práce s lidmi, kteří nejsou tak zabydleni ve víře a jsou takříkajíc na cestě.

Můžete našim čtenářům doporučit nějaké poutní místo v ČR, které není až tak známé, ale stojí za to ho navštívit?

Já teď rád chodím do baziliky Panny Marie ve Frýdku – myslím si, že se možná až zbytečně na toto místo zapomíná. Když jsem v Praze, tak většinou nevynechám Pražské Jezulátko, ale to je také známé... Asi mě žádné nepříliš známé poutní místo nenapadá, ale kdybyste náhodou o prázdninách byli v západních Čechách, rozhodně navštivte trapistický klášter v Novém Dvoře, zrovna jsem se odtamtud vrátil, a to opravdu stojí za to!

Co by bylo pro Vás v životě největší výzvou a tichým přáním?

Tiché přání musí zůstat tichým, jinak ztrácí svůj smysl. A výzva? Každé ráno a nový den nám staví nové výzvy, které není vůbec lehké naplnit, ale samozřejmě existují také ty životní. Uběhnout maraton nemám v plánu, vylézt na Mount Everest také ne. Vzpomínám si na jeden dopis, který jsem dostal v minulém roce, a stálo v něm asi toto: „...všechny hřivny postupně zúročené službou vraťte i s úrokem do stodol Božích.“

Děkujeme a přejeme Vám na Vaší nové cestě životem, ať Vás vždycky provází Bůh.

D. Cymerys JACKi a jablunkovský farář o. A. Volný

PTEJTE SE SEBE V NEJTÍŠÍ HODINĚ SVĚ NOCI: MUSÍM?
DOLUJTE V SOBĚ PO HLUBOKÉ ODPOVĚDI. A KDYBY TATO ZNĚLA PŘESVĚDČIVĚ,
POTKÁTE-LI SE SILNÝM A JEDNODUCHÝM „MUSÍM“ NA SVOU VÁŽNOU OTÁZKU,
PAK POSTAVTE SVŮJ ŽIVOT PODLE TĚTO NUTNOSTI:
VÁS ŽIVOT AŽ DO SVĚ NEJLHOSTEJNĚJŠÍ A NEJNEPATRNĚJŠÍ HODINY
MUSÍ BÝT ZNAMENÍM A VYSVĚDČENÍM TOHO TLAKU.
PŘIJMĚTE LOS NA SEBE A NESTE JEJ, JEHO BŘÍMĚ A JEHO VELIKOST,
ANIŽ BYSTE SE NĚKDY PTLAL PO ODMĚNĚ,
PROTOŽE MÍT PODÍL NA KRISTOVĚ KNĚŽSTVÍ
ZNAMENÁ ZAPLATIT CENU.

OZNAMUJI VÁM, ŽE PŘIJMU

KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ

27. ČERVNA 2020 V 9.30
V KATĚDRÁLE BOŽSKÉHO SPASITELE V OSTRAVĚ.

PRIMIČNÍ MŠE SVATÁ

BUDE 4. ČERVENCE 2020
VE FARNÍM KOSTELE BOŽÍHO TĚLA V JABLUNKOVĚ.

ZAČÁTEK VE 14.00 V KLÁŠTERNÍM KOSTELE
SV. JOSEFA SESTER ALŽBĚTEK.

SE SRDEČNÝM POZVÁNÍM

